

francais. Нотирали сж го въ $\frac{2}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{8}$ или $\frac{6}{8}$ тактъ.

нглийски виолетъ — старъ струненъ инструментъ съ 14 резонантни струни, подобенъ на виола бастарда.

Английски рогъ, ит. corno inglese, фр. Cor anglais — низкъ обой въ F. (гл. Обой).

Андаменто, ит. Andamento — ходъ, вървежъ. Въ фугитъ на италианскитъ класици — междиннитъ свободни части, които се поставятъ между отдѣлнитъ разработки, съ цель да се избѣгне еднообразието. Тѣзи междинни части се образуватъ пакъ отъ мотивитъ на темата, чрезъ разни промѣни — главно въ ритмичнитъ трайности.

Анданте, ит. Andante — по италиански = вървейки 1) като темпово означение показва умерено бавно движение. 2) Музикална пиеса въ спокойно, бавно темпо.

Анданте кантабиле, ит. Andante cantabile — мелодиченъ откъслекъ въ темпо Анданте. Нпр. А. к. отъ струнния квартетъ ор. 11 на Чайковски.

Андантементе, ит. Andantemente — спокойно вървейки (като Анданте).

Андантино, ит. Andantino — умалително отъ Анданте — означава като темпово опредѣление малко поживо (бързо) отъ Анданте.

Андерсенъ, Карлъ Иоахимъ — Andersen, Karl Joachim — първостепенъ виртуозъ на флейта, диригентъ и компонистъ, род. 29 апр. 1847 въ Копенхагенъ, умр. 7 май 1909 с. т., обогатилъ съ ценни творения литературата за флейта чрезъ своитъ фантазии, етюди и др.

Андерсъ, Готфридъ Енгелбертъ — Anders Gtolfried Engelbert — музикаленъ писателъ, род. 1795 въ Римъ, умр. 22 септ. въ Парижъ, писалъ монографии на видни компонисти: Паганини, Бетховенъ и др., „Приноси къмъ историята на цигулката“ и множество статии.

Андерсъ, (Фрайхеръ Волфъ фонъ Гуденбергъ) Ерихъ — Anders (Freiherr Wolf von Gudenberg) Erich, компонистъ, род. 29 авг. 1833 въ Тойченталъ при Хале; училъ въ консерваторията ((Крелъ, Регеръ, Ситъ, Хофманъ) и университета (Риманъ, Шерингъ) въ Лайпцигъ, билъ капелмайсторъ въ Барменъ и Хайделбергъ, живѣлъ въ Берлинъ, Кьолнъ, Мюнхенъ; 1922—24 учитель въ Клин-

двортъ — Шарвенковата консерватория, после ръководителъ на пресата въ Шарлотенбургската опера и такъвъ на дружеството „Грижи за нѣмското изкуство“. Писалъ: „Лирична сюита“ за голѣмъ оркестъръ; камерна сюита за струненъ квартетъ; струннъ трио, струненъ квартетъ; „Просяжътъ“, за говорящъ гласъ и струненъ оркестъръ; „Взкресение“ — кантата за соли, хоръ и оркестъръ; „Химнъ“ за Великденъ — за теноръ соло, смѣсенъ и детски хоръ, оркестъръ и органъ; „Въ самота“ — за сопранъ и струни; за сцена: „Анселмо“, „Венеция“, „Животъ и смъртъ“, „Пѣвецътъ отъ Халаданъ“, музика къмъ „Кралъ Лиръ“; клавирири нѣща, пѣсни съ и безъ оркестъръ; детски пѣсни.

Андреа, Фолкмаръ — Andrae Volkmar — даровитъ швейцарски компонистъ и талантливъ диригентъ, род. 5 юли 1879 въ Бернъ, ученикъ

Фолкмаръ Андреа

на Кьолнската консерватория; започналъ като корепетиторъ въ Мюнхенската опера; диригентъ отначало въ Винтертуръ, а после въ Цюрихъ, кждето има постоянното си мѣстожителство, като университетски музикаленъ директоръ, приватдоцентъ и директоръ на консерваторията. Дирижира съ успѣхъ и